

RAAD VOOR VREEMDELINGENRETWISTINGEN

ARREST

nr. 13.737 van 7 juli 2008
in de zaak RvV 23.730 II

In zaak:

Geknzen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX,
Italiëlei 213 bus 15
2000 ANTWERPEN

tegen

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken, trans de minister van Migratie- en asielbeleid

DE WND, VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Marokkaanse
nationaliteit te zijn, op 19 maart 2008 heeft ingediend om de schorsing van de
ten uitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde
van de minister van Binnenlandse Zaken van 13 februari 2008 tot weigering van de vestiging
met bevel om het grondgebied te verlaten

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni
2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIERAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. DIRICKX
verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS die loco advocaat C.
DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WLIST NA BERAAD MET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Luidens artikel 39/72 § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de
Vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij de griffier binnen de acht dagen na de
kennisgeving van het beroep, het administratief dossier waarbij ze een nota met
opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt vast het administratief dossier buiten de voorgeschreven termijn van acht
dagen werd ingediend. De verwerende partij werd per brief van 21 maart 2008, dezelfde dag

per drager bezorgd, in kennis gesteld van het verzoekschrift. De verwerende partij diende het administratief dossier in op 25 april 2008. Bijgevolg werd het administratief dossier laatstelijk neergelegd. Overeenkomstig artikel 39/59 § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet worden de door verzoekster weergegeven feiten in deze zaak als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zouden zijn (R.v.St. nr. 160.776 van 29 juni 2006; R.v.St. nr. 111.666 van 17 oktober 2002).

2. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster huwde op 10 augustus 2006 te Tanger met M. Z. van Belgische nationaliteit.

Op 4 september 2007 diende zij een aanvraag in tot vestiging in functie van haar Belgische echtgenoot.

Op 13 februari 2008 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing luidt als volgt:

7.1 REDEN VAN DE BESLISSING (2)

Uit het relatieve verslag d.d. 31/01/2008 van de politie van Zwijndrecht blijkt dat er bij verschillen de bezoeken niemand aan te treffen was op het adres.

Levens reageerden betrokkenen tot op heden niet op de oproep d.d. 31/01/2008 om zich persoonlijk aan te bieden binnen de 10 dagen bij het gemeentebestuur.
Het gezinsfeel kon niet vastgesteld worden (...)"

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. In een eerste middel werpt verzoekster de schending op van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de schending van de materiële motiveringsplicht.

Wat de materiële motiveringsplicht betreft behoort het bij de beoordeling ervan niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling van de in casu voorhanden zijnde gegevens in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. In de uitoefening van zijn wettelijk toezicht is de Raad enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De Raad stelt vast dat aan verzoekster een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, gesteund op artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen. Deze bepaling geeft aan de minister of zijn gemachtigde de mogelijkheid de aanvraag tot vestiging te weigeren indien de voorwaarden tot die vestiging niet vervuld zijn.

De Raad wijst erop dat een vestigingsaanvraag op basis van artikel 40 § 6 van de Vreemdelingenwet kan geweigerd worden indien de echtgenoot van een Belgische onderdaan zich niet met hem vestigt of komt vestigen. Het zich "gemeenschappelijk vestigen" betekent echter niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen doch minstens veronderstelt het de staat van echtgenoot die eigenlijk niet als dusdanig erkend kan worden, zonder het bestaan van een minimum van relatie tussen de echtgenoten. Er dient dus tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band te bestaan (levensgemeenschap), en dit ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden (vgl. R.v.St., nr. 53.030, 24 april 1995).

In casu nam de gemachtigde van de minister een weigeringsbeslissing op basis van het feit dat verzoekster en haar echtgenoot bij verschillende bezoeken van de politie van Zwijndrecht niet aan te treffen waren op het door hen opgegeven adres. Tevens zou verzoekster tot op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, niet hebben gereageerd op de oproep van 31 januari 2008 om zich binnen de tien dagen persoonlijk aan te melden bij het gemeentebestuur.

Verzoekster werpt in haar verzoekschrift op dat de Dienst Vreemdelingenzaken aan de gemeente vroeg het koppel te ontbieden indien ze niet aangetroffen werden. De wijkagent heeft dit volgens verzoekster echter niet gedaan, verzoekster en haar echtgenoot zijn niet ontboden. Het staat ook niet in het relatieverslag van de wijkagent dat deze haar en haar echtgenoot heeft ontboden op 31 januari 2008.

Na grondige studie van het administratief dossier, waaronder het relatieverslag van 31 januari 2008, stelt de Raad vast dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij schrijven van 31 januari 2008 aan de burgemeester van Zwijndrecht de opdracht gaf om, indien deze bij meerdere bezoeken vaststelt dat noch de vreemdeling noch zijn familielid aanwezig waren in hun woning, hen, gelet op de rechtspraak van de Raad, naar zijn bureau te roepen om de redenen hiervan te achterhalen. De betrokkenen hebben een termijn van tien dagen om zich te melden.

Zoals verzoekster terecht stelt, blijkt nergens uit het relatieverslag van 31 januari 2008 dat betrokkenen werden opgeroepen om zich te melden. Bij schrijven van 26 maart 2008 vroeg de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Burgemeester te bevestigen dat deze oproeping wel degelijk gebeurd was. Bij fax van 31 maart 2008 liet de gemeentelijk ambtenaar het volgende aan verweerder weten: *Antwoord op uw vraag van 26.03.2008: Betrokkene werd op 04.02.2008 opgeroepen om zich te melden bij onze dienst vreemdelingen te Zwijndrecht. Op 13.02.2008 heeft betrokkene zich gemeld om bijlage 20 te tekenen.*

De Raad stelt vooreerst vast dat er in het administratief dossier, buiten voorgaande briefwisseling, geen enkel document zit waaruit blijkt dat verzoekster op 31 januari 2008, zoals gesteld in de bestreden beslissing, werd opgeroepen om zich binnen de tien dagen te melden.

Uit de gevoerde briefwisseling tussen Dienst Vreemdelingenzaken en de administratie van de gemeente blijkt, zoals hiervoor reeds werd uiteengezet, dat verzoekster slechts op 4 februari 2008 zou zijn opgeroepen en dus niet op 31 januari 2008 zoals de bestreden beslissing verkeerdelijk stelt. Verzoekster meldde zich op 13 februari 2008, dit is dus binnen de termijn van tien dagen, maar kreeg op dat ogenblik, volgens de fax van 31 maart 2008 reeds de bijlage 20 ter ondertekening voorgelegd. Nochtans diende deze termijn van tien dagen niet om haar de bijlage 20 te betekenen maar wel om haar uitleg te vragen omtrent de redenen van haar afwezigheid bij de bezoeken van de wijkagent. Hierdoor is de Raad van oordeel dat, gelet op het voorgaande, verweerder niet in alle redelijkheid de beslissing heeft genomen en daarenboven een foutieve motivering in de bestreden beslissing gebruikte gelet op het feit dat verzoekster niet op 31 januari 2008 werd opgeroepen maar pas op 4 februari 2008 en verzoekster dus wel binnen de termijn van tien dagen reageerde op de oproeping.

De materiele motiveringsplicht werd in casu door verweerder geschonden zodat het middel gegrond is.

Verzoekster heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Het is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2000 houdende rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing als accessorium van de nietigverklaring, is zonder voorwerp geworden.

Gezien de vernietiging dienen de overige aangehaalde middelen niet nader te worden besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vervolgd wordt de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 februari 2008.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend en acht door:

dnr. J. BIEBAUT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dnr. T. LEYSEN

toegevoegd griffier

De griffier,

T. LEYSEN.

De voorzitter,

J. BIEBAUT.